

Rodna Gruda

4. POLETNA ŠOLA SLOVENŠČINA MALO DRUGAČE

Summer school: Slovene language with a twist

Objavljeno dne/Published on: 02.09.2019

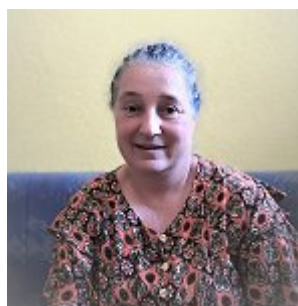
Avtor članka/Article Author: Besedilo in fotografije: Edita Žugelj

Med 14. in 20. julijem je Združenje Slovenska izseljenska matica v sodelovanju z Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport, Uradom za Slovence v zamejstvu in po svetu, Zavodom za šolstvo ter Centrom šolskih in obšolskih dejavnosti Murska Sobota organiziralo četrto poletno šolo Slovenščina malo drugače. V jezikovno-ustvarjalni poletni šoli, namenjeni otrokom slovenskega porekla, ki živijo v tujini, se posvečajo predvsem učenju slovenščine ter likovnemu ustvarjanju, pa, seveda, druženju in spoznavanju lepih koticov Slovenije.

From 14 to 20 July, the Slovene Emigrant Association organized the fourth annual summer school entitled "Slovene language with a twist". The summer school was organized in cooperation with the Ministry of Education, Science and Sport, the Government's Office for Slovenians Abroad, the National Agency for Education and the Centre for School and Outdoor Education in Murska Sobota. The linguistic and art-themed summer school brought together foreign children of Slovenian descent eager to learn the Slovene language, indulge in art, spend quality time with one another and visit some of Slovenia's most captivating places.

Letos se je šole udeležilo kar 23 otrok iz šestih držav: Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Srbije, Italije, Avstrije in Irske. Slovenščino sta jih poučevali Katarina Rebič in Lea Lehner, likovno umetnost pa Natalija Veselič-Martinjak.

Lea Lehner

Natalija Veselič-Martinjak

Kot je povedala slednja, je bila letošnja skupina zelo delovna in ustvarjalna, tudi med sabo so se učenci lepo povezali. Ker jim je vsa navodila za delo posredovala v slovenščini, so tudi na ta način obogatili znanje jezika

svojih prednikov. Največ časa so namenili grafiki in kot smo lahko videli na razstavi, ki so jo pripravili ob zaključku poletne šole, so bili rezultati izjemni.

Pri slovenščini je bilo letos v nadaljevalni skupini kar 14 učencev. Po besedah učiteljice Lee Lehner je bilo med njimi tudi nekaj starih znancev. Ti so povedali, kaj jim povzroča največje preglavice in tem primerom so se potem pri pouku najprej posvetili. Največ težav so imeli z drugo žensko sklanjatvijo – torej s samostalniki ženskega spola, ki se v imenovalniku ednine ne končajo na črko -a (perut, miš, mladost, krepost ...). Sicer pa učiteljica Lea pri delu z otroki slovenskih korenin, ki živijo na tujem, stremi k štirim glavnim dejavnostim: branju, poslušanju, pisanju in govorjenju. Največji izziv učencem običajno predstavlja ravno govorjenje v slovenščini.

Šestošolec **Vuk Kantar iz Banjaluke**, kjer hodi v osnovno šolo Ivo Andrić, se je jezikovno-ustvarjalne poletne šole udeležil že lansko leto, ko je bil tudi prvič v Sloveniji. Kot mi je povedal, se je na tečaju naučil veliko novih slovenskih besed in slovničnih pravil in nič mu ni povzročalo večjih težav. Doma slovenščino vadi z mamo Jeleno. Zaupal mi je še, da ima slovenske korenine prav po materini strani - prababica Jana in pradedek Hugo sta se v Bosno priselila iz Žalca. Morebitnih sorodnikov v Sloveniji pa še ne pozna.

Sestri Flora Lu in Oja Mar Košak Leskovic živita v Avstriji, kjer imata njuna starša, ki sta arhitekta, boljše pogoje za delo. Najprej so živeli v Innsbrucku, kjer sta začeli hoditi v 3. oz. 1. razred osnovne šole in se, tudi s pomočjo privatne učiteljice, učili prvih nemških besed. Zadnja leta je dom družine Košak Leskovic na Dunaju, sestri pa vsako poletje približno mesec dni preživita pri starih starših v Ljubljani. Flori Lu sta vseč majhnost in prijaznost slovenske prestolnice, Ojo Mar pa bolj navdušuje Dunaj, kjer se več dogaja. S prijatelji iz Slovenije stike vzdržujeta s pomočjo družbenih omrežij, v Sloveniji pa se družijo med počitnicami. Za poletno šolo slovenščine sta se odločili sami, saj bi radi ohranili svoje znanje materinščine.

V poletni šoli ZSIM sta bila tudi **Mirza Abdibašić iz Novega mesta in njegov bratranec Ian, ki živi v Bosni in Hercegovini**. V imenu obeh se je pred mikrofonom postavil bolj zgovorni Mirza, ki dobro govori slovensko, saj se je v Sloveniji rodil. Vendar mu je, kot je povedal, učenje slovenskega jezika na tečaju zelo koristilo, saj doma govorijo bosansko. Všeč mu je bilo tudi pri likovnem pouku. Pa še z bratranecem sta se družila. Dobila sta tudi veliko novih prijateljev, s katerimi nameravata še naprej vzdrževati stike.

Tara Callanan z Irske je bila v poletni šoli Slovenščina malo drugače že drugič. Na Irskem lahko slovensko govori le s svojo mamo, v šoli ali kje drugje pa nima te možnosti. Tari se zdi znanje slovenščine pomembno, tudi zato, da se lahko pogovarja z babico in dedkom, ki živita v Radencih in ne znata angleško. Tako je bila letošnje poletje kar na treh jezikovnih taborih v Sloveniji. »Ko se vrnem na Irsko, pa spet veliko pozabim,« pove z nasmeškom. Med letom znanje slovenščine občasno obnavlja s telefonskimi pogovori s sestrično in prijatelji iz Slovenije. Zadnji dan poletne šole, ko so po udeležence prišli starši in drugi sorodniki, sem spoznala tudi delno zamejsko družino iz Trsta.

Po sina **Leonida Volka** sta v Mursko Soboto prišla mama Mateja Makovec, sicer rojena Ajdovka, in oče Peter Volk, avtohtoni Tržačan. Kot je povedala Mateja, je bilo v času, ko se je preselila v Trst, ozračje tam precej bolj napeto kot danes. »Nove generacije so veliko bolj odprte, mladi so pripravljene sprejemati nove ljudi, se učiti tujih jezikov.« Tako je tudi med Italijani vedno več zanimanja za učenje slovenščine. »Leonid obiskuje osnovno šolo s slovenskim učnim jezikom in zadnja leta opazamo povečanje vpisa italijanskih otrok. Šola je kakovostna, otroci se v enaki meri naučijo tako slovensko kot italijansko, pa še celo vrsto drugih jezikov,« pripoveduje mama Mateja. Doma govorijo slovensko, vendar oče Peter pravi, da življenje v italijanskem okolju vpliva na redčenje slovenskega besednega zaklada: »Govorimo bolj po domače, komunikacija v knjižni slovenščini pa mi povzroča določene težave.«

Starša sta Leonida poslala v jezikovno-ustvarjalno poletno šolo, da bi se povezal z vrstniki, ki imajo podobne potrebe in težave. »Tudi lansko poletje je bil na jezikovnem tečaju v Sloveniji, z udeleženci tega tečaja še vedno vzdržuje stike. Dopisujejo si in pomagajo drug drugemu, tudi ko gre za znanje slovenščine. Zgodí se, da otroci doživijo zasmehovanje, saj ne znajo perfektno slovensko, italijansko pa tudi ne. V občutljivih mladostniških letih je to še posebej boleče. Pomembno je, da jim damo vedeti, da je to samo del odraščanja in učenja,« pravi mama. Kot mi je zaupal zdaj že sedmošolec Leonid, so v njegovem razredu le trije učenci slovenskega porekla, tako da se sošolci med seboj v glavnem pogovarjajo v italijanščini, ki jo mešajo s slovenščino. Ker govori slovensko že od rojstva, z jezikom nima posebnih težav in je v poletni šoli svoje znanje bolj utrjeval. Užival je tudi v kolesarjenju, prostem času, namenjenem igri ter ustvarjanju linoreza pri likovnem pouku. Sicer ima družina Makovec - Volk prijatelje na obeh straneh slovensko-italijanske meje, pogosto so tudi pri Matejini družini v Ajdovščini. V Škednju pri Trstu pa so vključeni v Kulturno društvo Ivan Grbec, v katerem, kot pravijo, pomagajo po svojih zmožnostih.

